

Rebut el 5 de setembre de 2007; Acceptat el 15 de setembre de 2007

Presència de *Norelona pyrenaica* (Draparnaud, 1805) (Gastropoda: Eloniidae) al Massís del Montseny (el Vallès Oriental, Catalunya, Espanya)

GLÒRIA GUILLÉN & JORDI CORBELLA

Sant Antoni Mª Claret 116, 2on 3a, 08025 Barcelona.
E-mail: corgui@jazzfree.com

Norelona pyrenaica (Draparnaud, 1805) és un gastròpode d'alta muntanya que fins a l'actualitat ha estat considerat un endemisme est-pirinenc (localitat típica: Prats de Molló, el Vallespir, Pirénées-Orientales, França). Es distribueix amb certesa a les dues vessants, catalana i francesa, de la zona oriental dels Pirineus: la Vall Ferrera (el Pallars Sobirà, Lleida) (Vilella, 1965), i Andorra, Girona, Ariège i Pirénées-Orientales (Puente, 1994). La seva presència a Osca (Sacchi, 1979) i a la Vall d'Aran (Bofill & Haas, 1921) ha estat qüestionada per Puente (1994), tot i que Fechter & Falkner (1993, p. 201) n'il·lustren un exemplar procedent de "Sobarde [sic], Huesca". La cita prepirinenca d'Aguilar-Amat (1927) a la fageda de Bellmunt (terme municipal de Vidrà, el Gironès) era la més meridional coneguda fins ara. Finalment, Bech & Fernández (1984) no esmenten aquesta espècie en el seu treball sobre la fauna malacològica del Montseny.

El Massís del Montseny destaca per ser el límit meridional de la distribució de molts animals de llocs més freds, centre- i nord-europeus. Els autors d'aquesta nota van localitzar, el juliol del 2007, dos exemplars vius de *N. pyrenaica* al Massís del Montseny, dins del terme municipal de

Fogars de Montclús (el Vallès Oriental, Barcelona) [UTM 31T DG52], a una alçada de 1370 m. Es tracta d'un individu adult (Figura 1) i d'un diminut individu juvenil, trobats sota roques esquistoses silíciques cobertes per molses, en un dels indrets més frescals de dit massís, dins el domini forestal de la fageda acidòfila (associació *Luzulo-Fagetum*). Juntament amb aquests dos individus vius, es van trobar també tres conquilles adultes, antigues i en molt mal estat de conservació. El gran esforç de mostreig que ha comportat localitzar aquests escassos individus sembla indicar que la població és molt minsca i que, per tant, s'ha de respectar escrupolosament. Amb aquesta nova cita se situa 38 km més cap al sud el límit meridional de distribució coneguda de l'espècie, tot refermant encara més l'extraordinari interès biogeogràfic del Massís del Montseny.

BIBLIOGRAFIA

- AGUILAR-AMAT, J.B. (1927). Observaciones malacológicas. V. Moluscos de una excursión colectiva al Ripollés. *Butll. Inst. Cat. Hist. Nat.*, 9: 76-81.
- BECH, M. & FERNÁNDEZ, G. (1984). Contribució al coneixement de la fauna malacològica del Massís del Montseny

Figura 1. Individu adult de *Norelona pyrenaica* (Draparnaud, 1805) de Fogars de Montclús (Massís del Montseny, el Vallès Oriental, Barcelona). Dimensions de la conquilla: 18,8 x 10,1 mm.

- (Prov. de Barcelona i Girona). *Misc. Zool.*, 8: 51-62.
- BOFILL, A. & HAAS, F. (1921). Estudi sobre la malacologia de les Valls Pirenaiques. VII. Vall d'Aran. *Treb. Mus. Cienc. Nat. Barcelona*, 3: 1242-1350.
- FECHTER, R. & FALKNER, G. (Ed. G. STEINBACH). (1993). *Moluscos*. Naturart, Barcelona.
- PUENTE MARTÍNEZ, A.I. (1994). *Estudio taxonómico y biogeográfico de la superfamilia Helicoidea Rafinesque, 1815 (Gastropoda: Pulmonata: Stylommatophora) de la Península Ibérica e Islas Baleares*. Tesis doctoral, Universidad del País Vasco.
- SACCHI, C.F. (1979). Note ecologiche sulla Malacofauna dell'Aragona settentrionale (Spagna). *Boll. Mus. Civ. Venezia*, 30: 67-99.
- VILELLA, M. (1965). Notas Malacológicas, III. Fáunula malacológica de Vall Ferrera. *Misc. Zool.*, 2: 23-30.

